

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.650 van 3 februari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid van 1 augustus 2008 om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 18 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCI, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 december 2004 komt verzoekster het Rijk binnen en verklaart zich vluchteling op 13 december 2004.

Op 1 februari 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 19 december 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 5 januari 2006 gaat verzoekster tegen deze beslissing in beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Op 6 maart 2007 wordt de vluchtelingenstatus, alsook de status van subsidiaire bescherming, door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen aan verzoekster geweigerd.

Op 16 april 2007 stelt verzoekster hiertegen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bij beschikking nr. 514 van 9 mei 2007 acht de Raad van State het beroep niet toelaatbaar.

Op 24 mei 2007 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekster stelt geen beroep in tegen dit bevel.

Op 13 juni 2007 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 16 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 1 augustus 2008 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“ Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 – art. 7, alinea 1, 2°)

Werd niet erkend als vluchteling bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 06/03/2007.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 01/02/2005. zij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.”

Op 26 augustus 2008 verkrijgt verzoekster een verlenging van bovenstaand bevel om het grondgebied te verlaten tot 14 september 2008 wegens zwangerschap.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op omdat een eventuele schorsing en/of nietigverklaring van het bestreden bevel niets afdoet aan de blijvend illegale verblijfstoestand van verzoekster. Verwerende partij werpt tevens op dat de volgende juridische stap van het bestuur niets anders zal zijn dan het afleveren van een herhaald bevel, nu aan verzoekster reeds vroeger een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat ze een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoekster werd reeds op 24 mei 2007 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekster heeft dit niet aangevochten zodat dit bevel definitief en uitvoerbaar is. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoekster reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoekster kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

2.3.

Ambtshalve wordt het volgende overwogen:

Voor zover uit de volgende bewoordingen van het verzoekschrift ingediend door verzoekende partij: *“Dat verzoekster een procedure tot nietigverklaring en schorsing wenst in te stellen op grond van artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 tegen de beslissing van dienst vreemdelingenzaken d.d. 01.08.2008, waarbij haar een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven werd als eveneens tegen de mogelijke gevolgen en uitvoeringsbesluiten tot verwijdering die hiervan het gevolg zijn door de dienst vreemdelingenzaken”*, kan worden afgeleid dat het beroep tot schorsing en nietigverklaring zich eveneens uitstrekt tot de verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 26 augustus 2008, moet erop worden gewezen dat de nieuwe termijn die aan verzoekster werd toegestaan om het grondgebied te verlaten - tot 14 september 2008 - louter een uitvoeringsmodaliteit van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten is. Deze uitvoeringsmodaliteit kan evenwel niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoekster wijzigt, zodat het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit onontvankelijk is.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en negen door:

dhr/mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,	griffier.
----------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.